

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za ostanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafljovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

S kakšnimi sredstvi se skuša slovenščina spoditi izpred sodišč.

O famozni razsodbi graškega nadsodišča, oziroma najvišjega sodnega dvora, o kateri se določa, daje treba § 13. splošnega sodnega reda interpretirati tako, da je smatrati „v deželi navaden jezik“ kot jezik, ki se ga poslužuje sodna oblast, smo nedavno tega obširno govorili v posebnem članku.

V tem članku smo brez ovinkov in odkrito povedali, da dotična škandalozna razsodba ne izvira iz pravnega prepričanja najvišje sodne oblasti, marveč, da je bila od vlade direktno naročena in da je v tem slučaju bila justica, ki bi naj delila pravico z zavezanimi očmi, ponižna dekla spekulativne politike.

To naše domnevanje se je izkazalo kot decela utemeljeno.

Iz zanesljivega vira z Dunaja se namreč potrjuje, kakor smo že zabeležili med brzojavkami v soboto, da je vlada res naročila ono razsodbo, ki bi naj zadala smrtni udarec rabi slovenskega jezika ne samo pri vseh sodiščih na Koroškem, nego tudi pri celi vrsti sodišč na Spodnjem Štajerskem.

Predsednik najvišjega sodnega dvora je dr. Emil Steinbach, ki se ne odlikuje samo kot izborni jurist, marveč je na glasu kot vseskozi pošten in pravično misleč mož, ki se v svojem uradovanju ravna zgolj po načelih objektivnosti in pravičnosti.

Kot tak Steinbach ni lahko pristopen vplivom in pritiskom od zunaj.

Zato je vlada porabila ugodno priliko, ko je Steinbach zbolel in je vodstvo najvišjega sodnega dvora prešlo v roke bivšega pravosodnega ministra dr. Ruberja, da poskusi svojo srečo, ker se ji je leta zdel bolj dostopen njenim vplivom.

In res se je sklenila „kupčija“

in sicer kupčija v besede pravem pomenu! Vlada in dr. Ruber sta se ravnala po načelu „dout des“.

Dr. Ruber je obljubil poskrbeti, da se bo dr. Brejčev privzvil rešil tako, kakor je vlada želela, vlada je pa obljubila, da pokliče za to uslugo Ruberjevega sina, ki je bil svoj čas nameščen pri deželni vladi kranjski v Ljubljani, v ministrstvo.

Torej za ceno, da je prišel sin začasnega voditelja najvišjega sodnega dvora v ministrstvo, se je pogazila pravica in se je izrekla smrtna obsodba nad slovenskim jezikom!

Takšna je justica, ako se gre za pravice slovenskega jezika, pri nas na Avstrijskem in potem naj ima človek še zaupanje v tako pravosodstvo!

To je korupcija, kakor si hujske skoro ni mogoče predstavljati!

Radi nadebudnega sinka dr. Ruberjevega se je obsodil v popolno brezpravnost slovenski jezik na Koroškem, to je škandal, ki kaže jasno, da smo v Avstriji srečno prijadrali že tako daleč, da justica pri nas ni več nedostopna boginja prava in pravičnosti, nego kupljiva dekla, ki je na uslugo vsakomur, ki jo plača!

Ta škandal je tem večji, ker se je zgodil na mestu, kjer bi morala kraljevati absolutna pravičnost in objektivnost, kamor bi ne smela pasti niti najmanjša senca dvoma, da bi ta forum ne bil zatočišče zakonitosti par excellence.

Dogodek je tako nečuten, tako sramoten za naše pravosodstvo, da bi se morala dvigniti vsa avstrijska javnost neglede na narodnost ter odločno remonstrirati proti temu, da bi se v najvišjih justičnih mestih vgnezdila takšna brezprimerna korupcija.

Res, žrtev te korupcije smo sedaj v prvi vrsti mi Slovenci, a kdo je

porok, da ne bo jutri na našem mestu kdo drugi, ako se za časa korenito ne pomete Avgijev hlev?!

Ako se zadeva premotri s stvarnega stališča, ne da bi se oziralo na narodnostni in strankarski moment, se mora priznati, da ima afera, v katero je zapleten dr. Ruber, tak značaj, ako abstrahiramo nacionalni moment, da bi se morale v interesu skupnosti zanjo interesirati vse stranke brez razlike narodnosti!

Kam pa pridemo, ako se bo celo na najvišjih justičnih mestih barantalo s pravom in pravico in se zanje sklepale kravje kupčije!

Ker je pa razsodba o jeziku, v deželi navadnem v prilog Nemcem, seveda ni pričakovati, da bi nemška javnost odločno nastopila proti korupciji, ki smo jo odkrili pri najvišjem sodnem dvoru, zato bi bila tem bolj dolžnost vse slovanske javnosti, pred vsem slovanskega časopisja, da prične z jekleno energijo neizprosni boj proti brezstidni profanaciji pravosodstva, ki se je v slučaju Ruber pokazala upravljalni luči.

Trdno smo prepričani, da bo slovansko časopisje storilo svojo narodno in moralno dolžnost ter nas z vsemi svojimi razpoložljivimi silami podpiralo v težki borbi za obredobro stvar.

Razsodba najvišjega sodnega dvora je pa še v drugem oziru velična.

Jasno je namreč, da se vlada gotovo ni iz lastne inicijative esofirala zato, da bi se dr. Brejčev privzvil moral rešiti v gotovem smislu, marveč da je bila v to vezana vsled pakta, ki ga je sklenila z nemškimi nacionalci, da jih je pridobila za volilno reformo. Kakor se torej vidi, so bili interesi koroških Slovencev ob porodu volilne reforme predmet vsestranske kupčije.

Na eni strani je uboge koroške Slovence prodal dr. Šusteršič s svojimi kumpani — vladi, da si je zagotovil ab-

solutno gospodstvo na Kranjskem, na drugi strani jih je pa prodala vlada koroškemu nemškemu nacionalcem, da si je tako zagotovila njih pomoč pri volilni preosnovi.

Na vseh straneh so se torej sklepale kupčije na stroške bednega slovenskega naroda na Koroškem, in dejstvo je, da je volilna reforma plačana s srčno krvjo, ako ne celo z narodno eksistenco koroških Slovencev!

Klerikalni poslanci so koroške Slovence prodali vladi, zato se tudi vlada ni pomišljala s kupljenim blagom barantati naprej in jo prodati Nemcem za lečo strankarskih koristi, dr. Ruberju pa za lepe oči njegovega sinka.

A slovenski narod je še vedno tako zaslepljen, da se neotrese tistih elementov, ki so mu na Koroškem že izkopali narodno gomilo, drugod pa se trudijo, da mu polagoma in previdno odvzamejo in odtegnejo vse življenske sile in ga tako izroče narodnemu poginu.

Zalostna nam majka!

Vlada za državne uradnike.

Dunaj, 10. februarja. Deputacija centralne zveze avstrijskih državnih uradnikov je prišla včeraj k ministrskemu predsedniku baronu Becku in k finančnemu ministru vitezu Korytovskemu se zahvaliti za zvišanje plač. Ministrski predsednik je izjavil, da mu je bilo veliko zadoščenje, da je mogel kaj storiti za uradništvo. Obljubil je, da ne izpusti iz oči službene pragmatike, ker smatra v interesu uradniškega ugleda in državne avtoritete, da se natanko določijo pravice in dolžnosti državnih uradnikov. Končno je govoril tudi o predstojateljih državnoborskih volitvah ter izrekel upanje, da bodo državni uradniki zavzeli primerno (?) stališče ter se zdržali vsakega ekstremnega političnega delovanja (Aha!). —

Finančni minister je izjavil, da ni nasproten nekaterim manjšim željam, ki mu jih je deputacija izrekla ter je poslal deputacijo k prvemu sekcij-skemu načelniku, ki je vse obljubil.

Minister Prade o jezikovnem vprašanju in razmerju z Ogrsko.

Praga, 10. februarja. Včeraj je govoril nemški minister Prade v Liberecih pred svojimi volilci. Glede jezikovnega vprašanja na Češkem je rekel, da mora priti do delitve Češke. Priti mora zakonita ureditev jezikovnega vprašanja pri državnih in avtonovnih oblastvih, in sicer popolna preosnova državne uprave. Tudi uradniško vprašanje je mogoče rešiti le na temelju narodnostne omejitve vrhovnih oblastnih. Tujejezično uradništvo je nezdružljivo. (Zakaj minister ni rekel, da velja to načelo po celi Avstriji, ne pa samo na Češkem?) — Glede nagodbe z Ogrsko je rekel minister, da je to prva naloga, s katero se bo baviti novemu parlamentu. Prispevanje k skupnim zadevam je krona leta 1896. odločila nasramoten način. Večje negotovosti v razmerju dveh skupnih držav si ni mogoče misliti, kakor je med Avstrijo in Ogrsko. Boljša je popolna ločitev. Zato je minister za parolo „proč od Ogrske“, ako bi se z novo nagodbo hotelo ohraniti vse dosedanje politične in državnopravne krivice. — Shod je ministra soglasno proglasil za kandidata v liberškem okraju.

Ogrska magnatna zbornica.

Budimpešta, 10. februarja. Zbornica je razpravljala včeraj o proračunu. V generalni debati je govoril grof Majlath, ki je zahteval ostrejša naredba proti hujskanju (?) nemadžarskih narodnosti in socijalnih demokratov. Nadalje je zahteval reformo srednjega in visokega šolstva, pred vsem ustanovitve gospodarske visoke šole. Govoril je tudi proti izseljevanju ter zahteval, da se posestva ne smejo razkosavati. — Ministrski predsednik

LISTEK.

V pustni noči...

Spisal Josip Korban.

Izvošček odpre nizka vrata in iz kočije stopi elegantna maska v mrzli zimski zrak...

Nekaj korakov po kamenitih stopnicah — in že mu dišne nasproti zrak, nasičen z opojnim duhom različnih dragocenih dišav in že objame prijetna toplota njegove oledenole ude... V čarobno razsvetljeni dvorani je...

Ozre se na desno, ozre se na levo. Povsod že vlada razkošno veselje. Prostrana dvorana odmeva od smeha in krohotu razposajenih mask.

To so ljudje, ki ne poznajo morečih skrbi! Njihova srca se še nikdar niso krčila v bolesti!

Nasloni se na steno in kar ne upa se v to veselje množico. Izmed vseh, ki so tukaj zbrani, je on edini, ki bi menda ne smel prestopiti praga te nebeško okrašene dvorane, polne dišav in svile. On, živ mrlič z neozdravljivo boleznijo v prsih, bi pač ne smel priti

na ta veseli kraj motiti ljudi, ki so šele začeli živeti in še nikakor ne mislijo na smrt!

„No, dražestna Venus, kam so se zagledale tvoje lepe oči, zakaj stojiš tukaj, kakor vkopana! Stopi bliže, zarajala bova!“

Sele sedaj se zdrami. To je res bedak, da tako neumne reči premišljuje, ko je oblečen v ženska oblačila in ima krinko na obrazu!

Godba zaigra poskočen valček znanega komponista in maski se zasučeti v veselem plesu...

„Kdo je neki ta krasna maska, ta Venus?“

„Saj ni Venus, Živa je.“

„Naj bo že Venus ali Živa, krasen kostim ima! Izborni okus!“

V sosednjih prostorih je pokal šampanjec. Drago vino se je penilo v visokih kozarcih... Hej, in „Venus“ je pila in pila, pila za žive in mrtve in njen lepi kavalir ji je pridno pomagal!

Po polnoči odloži „dražestna Venus“ svojo svileni krinko, tedaj pa bušijo vsi navzoči v glasen smeh, ko namesto lepega ženskega obraza uzro

mrtvaško blede, koščeni lici privatnega uradnika Ivana Sršena. In, ko imajo še vsi usta široko odprta in raztegnjena v zaničljiv smehljaj, pristopi k njemu mladenič visoke rasti in plavih las ter mu reče:

„Priatelj, vsi se ti smejejo; pojdi z mano, greva v zadnjo sobo... Saj me menda še poznaš?“

Sršen molče pokima in stopa za njim. Korak se mu zapleta in ako bi ne balansiriral z rokama, bi padel po parketu.

„Usedi se semkaj na zofo poleg mene, boš povedal, kako ti je kaj.“

„E, slabo, slabo.“ Upri je oči v strop in vzdihnil.

„Vse premoženje, ki sem ga poddedoval po očetu, vse je šlo k vragu. Danes bom zabil zadnje krajcarje, potem pa —“

„Vse vem, Ivan, vse... Tvoji nekdanji sošolci smo videli, kako si živel. Videli smo dobro, kako si padal od stopnje do stopnje, kako si se z vsakim dnevom bolj pogrezal v blato in krvavelo nam je srce pri tem. Radi bi te bili zopet spravili na pravo pot, toda ti si se nam odtujil, nič več nisi

hotel poznati nekdanjih prijateljev, preziral si nas.“

„Molči, Matevž, lepo te prosim... Sedaj, sedaj je tako že vse pri kraju. Kmalu bo konec vsega... Boš videl, Matevž, da res... Sit sem že življenja, sit. In ni čuda, človek se ga tako hitro naje, posebno če ga je s tako veliko žlico, kakor jaz. Ha, ha!“

„Ivan, ne govori tako! Vem za dobro službo, ako si pameten —“

„Ha, ha, služba!... Prijatelj, ali si slep?! Ali ne vidiš, da že stojim na robu groba? Ali ne vidiš, da je na mojem obrazu že zapisana smrt?“

Potrka se po prsih. „Ali slišiš, kako to votlo odmeva? Kakor bi potrkal na prazno krsto...! S tako revnim telesom, dragi moj, ne morem prevzeti nikake službe več... Še to službico, ki jo imam sedaj, bom drugim prepustil... Glava bi še bila, glava, ali drugo, kar je pod njo, je vse gnilo, vse za nič... Ravno tak sem, kakor drevo, kojemu posekajo korenine.“

„Če si bolan, zakaj ne ostaneš doma? S plesom in popivanjem si gotovo ne boš zopet pridobil izgub-

ljenega zdravja!... Pa pustiva sedaj to... Kje je mati?“

„Umrla.“

„Brat in sestra?“

„Umrla.“

„Ljubica?“

„Oh, Matevž, koliko vprašanj!... Prosim, pusti me samega nekaj časa, naj malo zadremam. Ta prokleta pi-jača se je ulegla kakor razbeljen svinec na mojo glavo in mi razdražila vse živce...“

Zunaj žvižga zimska burja okoli oglov, se zaletava v okna in sili skozi špranje v sobo. Ivan Sršen čuti njen ledeni dih. Pomakne se bliže k oknu in položi razgreto glavo k šipi. Oj, kako to prijetno hladi! Ta dobrodejna sapica, ta bo pomirila razdražene živce!

Na njegovo uho done glasovi plesne godbe, veseli, vriskajoči, kakor pesem razposajenega otroka. Ivan podpre glavo s suhima rokama ter se zamisli...

Eno leto, komaj eno leto se je zasukalo v večnost — in koliko se je spremenilo!

Bil je na maškara, kakor danes... Najlepše okrašena dvorana je šu-

dr. Wekerle je ugovarjal, da bi bila Ogrska le agrarna dežela ter povedal, da donaja kmetijstvo tri, industrija pa dve milijardi. — Grof Tisza je ostro govoril proti ministriki naredbi, s katero se je uradnikom prepovedalo sprejemati darila. Rekel je, da je to v mnogih krajih — star običaj. — Škof Prohaska je zahteval zvišanje duhovniških plač.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 10. februarja. V 19 gubernijah je znan izid volitev volilnih mož. Povsod ima večino opozicija. — Izmed izvoljenih 2600 volilnih mož jih namreč pripada opoziciji 1402, strankam desnice 820, a 368 je nevtralnih. V livlandskih mestih je bilo izvoljenih sedem kadetov, šest radikalcev in le dva ustavna.

Varšava, 10. februarja. V Lodžu je življenje še vedno skrajno nesigurno. Včeraj je bil na tramvaju ustreljen neki častnik. V neki sladničarni in na cesti so bile štiri osebe hudo ranjene iz revolverjev.

Petrograd, 10. februarja. Car je odredil, naj se izdajo za 70 milijonov rubljev državne rente po 4%, in sicer v pomoč lakote trpečim krajem in v pokritje izrednih izdatkov v državnem proračunu.

Oboroževanje Italije.

Rim, 10. februarja. Izredni izdatki za oboroževanje do leta 1917. izkazujejo sledeče postavke: Celokupne potrebščine znašajo 253 milijonov lir, izplačljive v 11 letih. Za topništvo se izda 100 milijonov, za zgradbo in oborožanje trdnjav 37 milijonov, za puške 10 milijonov, za vojašnice 9 milijonov, za železniško brigado 14 milijonov, za strategične ceste in za nakup konj 9 milijonov. 46 milijonov ima vojna uprava takoj na razpolago, in sicer so to prebitki iz državnih proračunov leta 1901. in 1906. Iz prodaje zemljišč in starega orožja se je dobilo 7 milijonov.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Rim, 10. februarja. Papež je sporočil francoskim škofom, da ne sprejme ministrskega formularja za pogodbo med župani in župniki glede uporabe cerkve.

Pariz, 10. februarja. Lyonski nadškof je dal zakleniti cerkev Sv. Jurja za duhovnike in vernike, in sicer zato, ker si je to cerkev izvolila verska zadruga z župnikovim privoljenjem za svoj sedež.

Glasovi z Jesenic.

Zadnja občinska seja se ni vršila, ker so bili vsi občinski odborniki slov. narodno-napredne stranke odsotni. K seji je prišel tudi okrajni glavar. Napredni odborniki so bili vedno za pošteno in mirno gospodarsko delo v občini. Ko pa je prišla Zabukovčeva klika s svojimi surovostmi na dan, je minilo naprednjake potrpljenje in ni več skupnega dela.

mela kakor razburkano morje. . . . Povsod smeh in kroh, povsod brezskrbno veselje! In v krogu veselih mask, oblečenih v dragocena oblačila, je rajal tudi on „srednjeveški vitez“, z dolgim belim peresom za širokim klobukom, kratkim plaščem in ozkim mečem. In za roko je vodil vitko „Črnogorko“, krasno, kakor bi zrastle pod vedrim nebom, tam doli na toplém jugu. . . . V žepu denar, na strani ljubečega dekleta, kaj si naj človek še več želi? . . . Sladki zvoki plesne godbe so doneli kakor slepa pesem o sreči, po prostrani dvorani. . . . On je pa plesal z Amalijo, plesal, da se skoraj ni videlo, kdaj se je noga dotaknila parketa in sroe, poprej ljubezni željno sroe, mu je dejalo, da je našel srečo, da je našel rešilnega angela, ki ga bo iz zavožene poti pripeljal zopet na pravo pot kreposti. . . . In sedela sta ravno v tej sobici. . . . Amalija, rasgreta od plesa, je žarela kakor roža v svojem cvetju. Beli, polni roki je ovila okrog njegovega vratu, uprla vanj svoje svetle oči in njena mala ustica so šepetala:

„Ivan, ljubi, dobri moj Ivan!“
In on se je pritiskal še bolj k njenemu vitkemu telesu in poljuboval sta se, kakor blazna. . . .

(Konec prih.)

Naj se postavijo klerikali z vlado vred na glavo, naprednjaki ne odstopijo niti za las od svojega sklepa, ker nimajo nikakih garancij, da klerikali nekega dne zopet ne zdvižejo. Mi si umijamo roke in svrmeno vso krivdo za morebitne posledice na tiste ljudi, ki so povzročili, da je vsako delo v občinskem odboru izključeno.

Pervakenwahn. Pod tem naslovom je prinesel „Grazer Tagblatt“ dopis z Jesenic, v katerem bljuje žveplo in ogenj na jeseniško naprednjake. Sodeč po konfuznosti in plitvosti dopisa smo popolnoma uverjeni, da je njegov duševni očeslovnoznani titularni inšpektor c. kr. državnih železnic stari Quersch. „Slovenski Narod“ je pred kratkim prinesel par notic, v katerih se norčuje iz Querocha, ker smo pač hoteli dokazati, kake duševne reve stavi jeseniško nemstvo v ospredje, ker sploh nima zmožnejših ljudi, kakor je bivši „feldwebel“ Quersch. Napredno časopisje je potegnilo Querocha za nos, češ, da bo kandidiral v državni zbor. In tu pride „Grazer Tagblatt“ ter z vso resnobo poroča, da se je „informiral“ pri starem Querchu, ki se ne namerava pečati s politiko. Za take germaniske modrijane nimajo jeseniški naprednjaki drugega, kakor posmeh. Dopisi, ki jih prinaša „Grazer Tagblatt“, so res v vsakem oziru „pubenhaft“.

V Kranjsko goro in Rateče. Na Jesenicah se je osnovalo slovensko kmetско društvo, ki naj varuje politično samostojnost slovenskega kmeta. Zadnji čas je, da se tako društvo ustanovi tudi za občino Kranjsko goro in Rateče. Poznamo več mož, ki bi lahko to delo storili. Torej neustrašno naprej!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. februarja.

— **Osebnost.** Avskultant pri tukajšnjem dež. sodišču g. R. Celestina je premeščen v Novo mesto, g. Josip Janša, avskultant v Novem mestu, pa v Ljubljano.

— **Nekaj za predpust** ali Furlando furioso redivivus. Če se ne motimo, je ravnokar disciplinarni svet odvetniške komore sklenil, da se proti dr. Tavčarju ne bode disciplinarno postopalo radi znane zadeve z dr. F. S tem je dognano, da je bil smešni „dvoboj“, katerega je hotel dr. F. voditi s pomočjo dveh domobrskih častnikov, neutemeljen, in mož bi bil prav storil, da je Bogu hvalo pel, če se vse pozabi. Ali zopet se je zbudil Furlando furioso, in zopet je začel ta človek svoj plesnjivi dvoboj po predalih „Slovenca“ razpostavljati ter se bahati s svojimi sekundanti in njihovimi „protokoli“. Samo ob sebi je umevno, da so dr. Tavčarju ti protokoli deveta briga, ker mu niti lajtnantinitni generali ničesar ukazovati nimajo. Furlando furioso pa hoče to priliko iznova izkoristiti za svojo reklamo in zategadelj je najel znano alhohola polno antialkoholično mizo v hotelu „Union“, da se je konstituirala in sodila o tem, je li dr. Tavčar še gentleman, to se pravi, je li dr. Tavčar še pošten in spodoben človek, odkar ni hotel imeti prismojenega dvo-boja z dr. F., češ, da je „provokant“ že itak vložil objavo na disciplinarni svet. Sodnika sta bila Štefe in Lampe, in glej čudo, razsodila sta, da dr. Tavčar ni več gentleman. Ali je treba odgovora? Ne! Najboljši bi pa bil: Bog daj norcem pamet! — Drugega odgovora ti kruljevi gentlemani in pošnofani kavalirji res niso vredni!

— **„Tagespošta“** indirektno obsoja germanizacijski zlistem na Koroškem! V eni zadnjih številkih piše graška „Tagespošta“ o krivicah, ki se gode Malorusom od strani Poljakov. S „svetim“ ogorčenjem se zgraža ta nemški list zlasti nad šolskim zlistemom, ki mu je baje edini namen poloniziranje maloruskih otrok. Maloruski učitelj je baje popolnoma brezpraven, on ne sme imeti samostojnega razuma (!), samostojne volje niti časti. Nekega maloruskega učitelja, ki je dal samo inicijativno k ustanovitvi neke čitalnice, se je takoj odstavilo. Maloruskim otrokom se je baje prepovedalo, da ne smejo med seboj niti v svojem materinem jeziku govoriti. Tako navaja „Tagespošta“ še več slučajev o poljski „krivici“ napram Malorusom ter imenuje ravnaje Poljakov sploh barbarično. — Prav lepo je, če se kdo zavzema za pravico ter obsoja krivico; saj se tudi mi borimo le proti krivici. Odrekamo

pa pravico tozadevno obsojati druge tistim, ko se sami poslužujejo najbrutalnejših in krivičnih sredstev, da zadostijo svojemu narodnemu šovinizmu. O šolskem sistemu na Pruskem Poljekem sploh ne govorimo; saj je ta germanizatorični sistem sploh madež evropske civilizacije. Potegnimo samo paralelo med Malorusi in koroškimi Sloveni. Tudi na Koroškem je slovenski učitelj popolnoma brezpraven in ne sme imeti niti svojega mišljenja. Tudi na Koroškem se prepoveduje otrokom slovenska govorica! Značilen je slučaj, ko je nadzornik Palla surovo napadel nekega slovenskega učitelja samo zaradi tega, ker je čul o tem poslednjem, da je baje naroden na „Slovensko Matiko“. Nešteti vilni zgledi nam sploh drastično osvetljujejo nemški barbarizem na Koroškem. Slovenski učitelj, ki bi se tudi javno udeležil kakega, in naj si bo še tako nedolžnega narodnega pokreta, je bil na Koroškem do zdaj sploh nemogoč. V nekem spodnjekoroškem okraju je bilo blizu skupaj več narodnih učiteljev, ki so bili med seboj v korespondenčni zvezi. Nekeč so se ti učitelji in neka učiteljica sešli na prost razgovor in zabavo. Komaj je o tem slišal nadzornik Palla, takoj je razpršil te učitelje na vse mogoče vetrove, učiteljico pa je nastavil med Nemci ter se o njej izrazil, da jo principijalno ne nastavi v slovenskem kraju!!! Naj to za danes zadostuje.

— **„Tagespošta“** ima torej najmanj povoda jadikovati o krivicah ter se zgražati nad barbarizmom drugih narodov. Nemci priznajo pravico samo tam, kjer je v prilogu samo njim. Če bi pa zahtevali njihovi interesi, pa jim je dobrodošel največji barbarizem! Vsekakor pa je „Tagespošta“ nehoté indirektno kruto obsodila šolski zlistem na Koroškem, ki mu je edini namen germaniziranje slovenskih otrok.

Korotanski.

— **Štaterski deželni zbor** se skliče dne 25. t. m. k večtedenskem zasedanju.

— **Prihodnje zasedanje tržaškega deželnega zbora** ima za Trst poseben pomen. Razpravljal bo namreč o razširjenju volilne pravice v deželni zbor. Razun tega se predlože zakonski načrti o kanaliziranju mesta, o novem stavbnem redu in o ustanovitvi bančnega zavra.

— **Iz justične službe.** Pravni praktikant g. Alojzij Gradnik v Gorici je imenovan za avskultanta.

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** Jutri, na pusti torko popoldne ob polu 4. (za lože: par) se uprizarjo drugi na slovenskem odru veleabavna Rosenowova satirična komedija „Maček Spaček“, ki je pri svoji premieri vzbujala toliko veselost. — Za petek (par) se pripravlja sloveča Kienzlva opera „Evangeljnik“, ki se odlikuje po krasnem, vedrnatim libretu in moderni, fini glasbi. To opero si je izbral dični naš baritonist, gosp. Jan Ouřednik, za svoj častni večer.

— **Slovensko gledališče.** Emil Rosenow: „Maček Spaček“, satirična komedija v štirih dejanjih. E. Rosenow je bil socialističen nemški državni poslanec. Umril je še mlad, „Kater Lampe“ pa je njegovo edino dramsko delo, za Hauptmannovim „Bobrovim kozuhom“ (Der Biberpelz) najboljša nemška komedija. Napisal jo je pravi pesnik, kateremu se satira prelevlja v človečanstvo. Pravzaprav je malo dejanja: Uboga para, grbast rezbarski pomočnik, ima mačko — in ta spravi vse pokonci, kjerkoli se po-kaže. Zato jo županstvo zaseže in jo spravi na varno pri občinskem buriču, kjer naj mačka počaka nadaljnjih višjih odlokov. Birič in njegova žena pa se v bedi polakomnitna mastne pečenke in zakoljeta in spečeta mačko — občinski žandarm in pismonoša pa, ki ju je ravno tisti kritični trenotek zaneslo v buričovo hišo — jo pojesta za zajca. — To je vse, — ali tudi ta skromni sujet zadostuje pravemu pesniku, da naredi iz njega pravo in vro dramo. Osebe, ki nastopajo v njej, so vzete iz življenja, karikirane so samo malo — karikirane s tisto fino satiro, ki jo imenujemo „Simplicissimus-Stil“. In tako je ta komedija literarna, fina satira na kmetaka županstva, na orožništvo, na kandidate v občinski sa-

stop — na politično upravo nemške države sploh. Nikdar ne smemo pozabiti, da je „Maček Spaček“ literarna komedija, torej nikakšna burka — da nasprotno visoko stoji nad tistimi fabrikati, ki preplavljajo ves moderni gledališki trg in ki se uprizarjajo po vseh odrih pod imenom burka, a la Kadelburg & Comp. Preložena je drama tako, da se je kolikor mogoče ohranil njen specifično šaški kolorit. V jezikovnem oziru je preložena tako, da se je ohranil slog vulgarnega jezika — drama je originalno pisana v šaškem kmetkem dialektu — ali dejstvo, da je slog jezika vulgaren, nikakor ne upravičuje, da bi se jezik govoril po domače — da bi se švápalo! Tega gospoda umetnika ne smejo pozabiti. Sobotna premiera je ugajala — komedija je tako polna humorja, da občinstvo ves čas ni prišlo iz smeha, ki se je stopnjevalo do hrupnega krohot, ko izpove burič, kako je pravzaprav bilo z nesrečonošno mačko. — Ali! To, kar smo v soboto večer videli na našem odru, ni bila Rosenowova komedija, to niti ni bila burka, to je bil cirkus, cirkus Fumagali, ki se ne more ponasati s svetovno slavo. Specialno prvo dejanje. Tistega čisto neopravičenega, skrajno neestetičnega kričanja absolutno ne maramo več slišati! Tudi absolutno ne moremo več trpeti, da bi se igralci dovtipom sami smejali. Neumljivo mi je tudi, zakaj se v literarni drami poveri večja vloga dami, ki uiti še ni začela biti diletantka. Tako mučnega vtisa name vsaj še ni napravila tekom 15 let, kar posemam gledališče, nobena oseba, kakor ta dama, ki je to pot ne imenujem — in imeli smo že lepo število diletantov-zadetnikov. Z bogom! — Tempo drame, specialno še prvega dejanja, je bil prehitel — saj to ni burka — in fina satira nima časa, da bi izzvenela! Pojdimo v detail, kar po vrsti po plakatu: Gosp. Dragutinović — izborna maska — je župana totalno pogrešil. Župan ni cirkus figura, ampak mora biti smesjen ravno zbog svojega namišljenega dostojanstva. O županovu soprogem že govoril. Gdč. Thalerjeva kot dekla je zadostila, pa bi se dalo tudi boljše narediti. G. Barjaktarevič je govoril precej perfektno srbščino — ampak na ljubljanski oder to ne spada — vzhaj jugoslovanskemu bratstvu. Gdč. Noskova je bila poleg g. Verovška najboljša figura — čimur se ne čudim, kajti gdč. Noskova je resna in zelo inteligentna igralka, ki se ji odpira še lepa prihodnost. G. Danilo je bil, če izvemamo kratak spomin (ki pa je bil to pot epideičen), prav dober. Gdč. Bergantovi in g. Barjaktarovički nimam oporekati. Gosp. Boleška kot grbasti rezbarski pomočnik je bil mestoma premalo resen, vobče pa prav dober, g. Nučič je svojo ne preveč naporno vlogo kot žandarm rešil prav izborno. Režiser igre g. Verovšek je seveda odnesel palmo večera, pospevši se v tretjem in zadnjem dejanju do umetniške višine komičnega karakterja. G. Danilova je švápala — sicer pa je prav zadovoljila. Gosp. Bukšek je še precej ugajal, kar smem trdit tudi o njegovi ženi, gdč. Kočvarjevi. Komparzerija to pot ni ničesar skakala. Komedija se jutri ponovi in zasluži, da zopet napolni hišo. Humor, ki jo preveča, je zdrav in šegeta tudi najtoplejše živce. Fr. K.

— **Vseučiliško predavanje v Ljubljani.** Snoči ob 8. je predaval v veliki dvorani „Mestnega doma“ na povabilo „Akademije“ vseučiliški profesor iz Zagreba gosp. dr. Lazar Car o vzroku smrti. Ko je predsednik „Akademije“ g. dr. Ravni-har pozdravil v iskrenih besedah predavatelja, govoril je ta o velezanimivem predmetu obširno in vsestransko. Podal je najprej glavne poteze Darwinove teorije, katero je uporabil Weissmann in govoril nato o tega teoriji o vzroku smrti. Gospod predavatelj se je nad vse natančno pečal s somatičnimi in reproduktivnimi celicami životinj, razjasnjeval med drugim, kakšen pomen ima v celici protoplasma, ki je potreben za vzdrževanje življenja. V ilustracijo svojih navedb je risal govornik na tabli, kako se celice razvijajo, kako se večajo in pomnožujejo, pa tudi kako se uničujejo in pravil zakaj. Končno je povedal g. profesor tudi svoje mnenje o vzroku smrti, da pravzaprav še ne vemo, kaj je vzrok, da vsaka životinja konča svoje tuzemsko življenje. Predavanje je trajalo od 8. do 11. V obilnem številu zbrano občinstvo je pazno poslušalo poljudno razjasnjevanje vede in se g. predavatelju zahvalilo na konci z burnim ploskanjem. Posebno veliko je bilo med poslušalci našega dičnega ženstva, ki kaže, da se zanima za resne stvari, kot so znanost in veda, bolj nego za šumno predpustno zabavanje.

— **Sekoleva maskarada.** Občinstvo se opozarja, da se bodo dobivale vstopnice jutri popoldne ob 2. do 5. ure v restavraciji „Narodnega doma“ in v trgovini brata A. Škofa na Dunajski cesti. Da ne bo na ve-

čer pri blagajni prevelike gneče, se občinstvo naproši, da si v kolikor mogoče že poprej preskrbi vstopnice. Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.

— **Mohamedanška maskarada na ljubljanskem barju.** Poleg bojevitih kitajskih boksaerjev so se tudi Turkom začele sline cediti po osušeniških izankih planjavah. Po posredovanju bosanske vlade so nekatere turške rodbine dobile dovoljenje, se naseliti na barju, ker so izvedele, da je ljubljanski „morost“ suh. Sadili bodo tobak in slive. Tam kjer je stala nekaj črna vas, sezidane bodo v kratkem kule. Raz vitkega minareta bo deklal turški mežnar vernike k molitvi. Izanski most ali turško Igova čuprija nas bode vezala z Han Iblanco, kakor se bode imenovala ta nova turška vas. Vsi priseljenci zapustijo v nedeljo Novi Bazar in se odpeljejo čez Sarajevo, Vranduk, Han Bagov, Brod, Sisek v Ljubljano, kjer jih bo v Sokolovi dvorani pričakoval v torek Grile iz Trnovske gmajne, da jim pokaže bližnjo do črne vasi. Seboj pripeljejo žene in dekleta, in mi našim kranjskim fantom in možem svetujemo, naj nikar ne koketirajo s Turkinjami, če ne utegne nastati kak kralj. Turk je mirna duša, toda ženo mu pusti lepo pri miru, drugače glava sek.

— **Plesni venček trgovskih sodrudičkov** se je vršil v soboto zvečer v veliki dvorani Narodnega doma in je bil torišče samih veselih in dobrovoljnih ljudi. Obisk je bil dober, tako da je v vseh prostorih, zlasti pa v dvorani, ki je bila okrasena z zelenjem in cvetjem, vladalo ves večer presrečno veselje in zabava brez vsake prisiljenosti. Ples je bil jako animiran in so ljubeznivi gospodje našli v dražestnih gosposicah in lepih gospeh vnete plesalke, s katerim so rajali ob neutrudljivem sviranju Društvene godbe do zore. Češko besedo in četvorke je aranžiral g. Kenda in pokazal pri tem izredno spretnost. Plesalo je prvo besedo 28 parov v 7 kolobarjih, četvorke pa 70 parov. Odbor za prireditve tega plesnega venčka je obstojal iz gospodov Jurja Schafferja, Frana Berjaka, Frana Janca, Josipa Hauptmanna, Pavla Fabijana, Josipa Zajca, Rudolfa Mlakarja, Matka Severja in Josipa Urbančiča ter sme biti z uspehom v vsakem oziru doela zadovoljen, ker je venček pokazal, da naši trgovski sodrudički uživajo srčne simpatije med občinstvom, posebno pa njih gg. šefih, ki so se v obilnem številu udeležili prireditve svojih uslužbencev. Da je uspel venček tako fino, gre zasloga prirediteljem, ki so storili vse, da zadovolje udeležence, da je pa vladalo pravo veselje med vsemi, je pa pripomogel mnogo restavrat g. Kržišnik, ki se je kot navadno tudi to pot z uspehom potrudil, da se izkaže kot lastnika izborne kuhinje in izvrstne vinske kapljice. Končno pripomnimo, da smo med drugimi opazili na plesnem venčku podpredsednika trgovske in obrtne zbornice g. Kollmanna, predstavnik tukajšnje filijake avstro-ogrske banke gosp. Mühlbauerja, pristava trgovske zbornice gosp. dr. Windischerja itd.

— **„Slavčeva“ maskarada.** Kar priredi naše priljubljeno pevsko društvo „Slavce“, ima vse najlepši uspeh. To velja zlasti o njegovih maskaradah, ki so se občinstvu tako priljubile, da jih vsako leto poseba v največjem številu in da bi se konci predpusta z začudenjem vpraševali, zakaj ni bilo „Slavčeve“ maskarade, če bi je ne bilo. Tudi letošnja maskarada ni prav nič zaostajala za dosedanjimi, ampak jih morda v tem ali onem oziru še nadkrili. Vršila se je snoči v prostrani veliki dvorani hotela „Union“. Komaj je napočil določeni čas začetka, že je mnogobrojna množica mask in civiistov polnila z vso hitričo dvorano, ki je bila kmalu že ne pretesna, pa vsaj napolnjena. Ni minula ura, a še so bili zasedeni vsi stranski prostori ter se je oživel balkon, odkoder je bil pogled na pestrobojno vedno se spreminjajočo podobo v dvorani naravnost očarljiv. In kadar so zadoneli močnejši akordi Društvene godbe, dihnile je novo bujnejše življenje v vsa tlesla, zbrana tam doli na plesišču ter so se zavrteli krasni pari v razkošnem plesu. Maske so se odlikovale po izredno krasnih toaletah. Najštevilnejše so bili zastopani rajski otroci, bebelji in piroti, ki so prišli z izborno nastopajočim očetom. Bila je to najlepša skupina, ki je splošnemu vrvenju dajala posebno podobo, ker se je pojavljala zdaj tu, zdaj tam in švigala kot blisk z enega konca dvorane v drugega. Ti rajski otroci so bili silno razposajeni in bi se jim včasih kljub njih lepoti in presrečnosti spodobila leskovka — če bi ne bili na maskaradi! Lepo lastnost so pa imeli, da so se vedno „vkup držali“ in da so nauke modrega na prvi pogled izkušenege očeta zadovoljno ubogali. Postavljamo jih za ugled naši mladini! Veliko pozornost je

Spominjajte se dljaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri neprilicah in dobrotah.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.
Uradni kurzi dun. borze 11. februarja 1907.

Valutni pariteta	Denar	Blago
62% majska renta	99 15	99 35
42% srebrna renta	100 20	100 40
4% avstr. krona renta	99 15	99 35
4% zlata	117 30	117 50
4% ogrska krona renta	95 85	96 05
4% zlata	114 30	114 50
4% posojilo dež. Kranjske	99 10	100 10
4% posojilo mesta Spiljet	104 50	101 50
4% Zadar	99 85	100 85
4% bos.-herc. železniško		
posojilo 1902	99 75	100 75
4% češka dež. banka k. o.	99 75	100 75
4% z. p. p. gal. dež.	99 40	99 60
4% hipotečne banke		
4% pešt. kom. k. o. z.	100 80	101 25
4% 10% pr.	106	107
4% zast. pisma Innerst.		
branilnice	100	101
4% zast. pisma ogr. centr.		
dež. hranilnice	100	100 50
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100	100 20
4% obl. ogr. lokalnih železn.	100	100 20
4% obl. češke ind. banke	100	101
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	
4% prior. dolenskih želez.	98 75	99 75
4% prior. juž. želez. kup.	470	476
4% avstr. pos. za želez. p. o.	100 65	101 65
Srečke		
Srečke od l. 1860/1	215 25	217 25
od l. 1864	166	168
tziske	152	154
zem. kred. l. emisije	273 25	283 25
II.	284 75	294 75
ogr. hip. banke	310	320
srbske a frs. 100	100	109
turske	67 75	68 75
Susitika	22 50	24 50
Kreditne	446	446
komoske	77	90
Krakovske	92	98
Ljubljanske	55	58
Avstr. rdeč. križa	47	49
Ogr.	98 25	98 25
Rudolfove	46	60
Salcburške	82	93
Dunajske kom.	497	507
Dolinske		
južne železnice	164 50	165 50
Državne železnice	684 75	68 75
Avstr.-ogr. bančne del.	1767	771
Avstr. kreditne banke	686	687
Ogrske	834	835
Zivnostenske	244 75	245 75
Premogokop v Mostu (Brsk)	765	765
Alpinske montan	619	620
Prške žel. ind. dr.	2639	2649
Nima-Muranyi	168 50	169 50
Trboveljske prom. družbe	280	283
Avstr. orožne tovr. družbe	160	163
Češke sladkorne družbe	148	150
Valutne		
kr. cekin	11 26	11 40
franki	12 09	12 12
marka	23 50	23 58
severozem.	24	24 08
Marka	117 60	117 80
latvi bankovni	96 45	96 65
latvi	263 25	264
latvi	4 74	

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 11. februarja 1907

Prinosi 1932.					
Pšenica	na	april	na	50 k / K	7 55
"	"	oktober	"	50 "	7 87
Rž	"	april	"	50 "	6 82
Koruza	"	maj	"	50 "	6 26
"	"	julij	"	50 "	6 40
Oves	"	april	"	50 "	7 56
Prinosi 1931.					
5 h višje.					

Zahvala.

Najtoplejšo zahvalo izrekam tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znanec za vse obilne dokaze iskrene sočutja povodom nenadomestne izgube iskreno ljubljene soproge.

Osobito se zahvaljujem prečasti duhovščini, gg. pevcem za ganljivo petje, gg. tovarišem ter sorodnikom za krasne darovane vence in sploh vsem, ki so kakorkoli izkazali zadnjo čast nepozabljeni rajnici.

Moravče, dne 9. febr. 1907.

Fran Schmuck,
c. kr. orož. stražmojster.

Zahvala.

Za mi povodom bridke izgube preljubljene, 31. prosinca t. l. umrle tete, gospodične

Ivane Vrančič

izražena sožalja ter mnogobrojno spremstvo nepozabne pokojnice k večnem počitku se vsem najprilicneje zahvaljujem.

Osobito se zahvaljujem v svojem in svoje soproge imenu č. g. spem Bele Hafner in Kandolini ter g. c. kr. nadoficijala Korošcu, ki so nama pri ureditvi vsega potrebnega nad vse požrivalno in neutrudljivo pomogli.

Kostanjevica, 8. svečana 1907.

Ivan Vrančič,
c. kr. sodni pristav.

Zahvala.

Dovoljujem si izreči najtoplejšo zahvalo za mnogobrojne dokaze prijateljskega sočutja ob pritiski težke izgube naše nepozabne, iskreno ljubljene matere, stare matere, tašče, tete in sestre, gospe

Franciške Alviav
vdove Milavac roj. Gollob

vsem sorodnikom, prijateljem in znanec, osobito prečasti duhovščini za častno spremstvo, in vsem, ki so spremili drago pokojnico k zadnjemu počitku.

Vrhnika, 8. februarja 1907.

Marija Innocente, hči. — Josip
Milavac z rodbino, sin

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem se preselil z Dolenske ceste

na Sv. Petra nasip 53.

Gregor Lenko

čevljarški mojster v Ljubljani.

Lepo stanovanje

v I. nadstropju s 4 sobami in pritlikinami se odda za majev termin na Jurčičevem trgu št. 3.

Izve se podrobno tam ali pa v kavarni Prešeren.

Podraženje mila.

Združitev tvorničarjev mila v „Zvezi avstrijskih industrijcev“ je zaradi trajne podražitve vseh surovin sklenila, da cene milu vnovič (od aprila pret. leta četrtič) zviša in zadeva tokrat podražitev zlasti eschwegsko milo.

Javljajoč to svojim cenjenim odjemalcem, naznanjam, da sem se tudi jaz pridružil zvišanju cen, sicer pa in zlasti glede spremembe posameznih cen navajam na svoja direktna poročila.

V Ljubljani, 11. februarja 1907.

Pavel Seemann.

Samo 6 dni

Havre-New York

Francoske prekomorske družbe.

Edina najkrajša črta čez

Bazel, Pariz, Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vseslovenske pokrajine

samo

Ed. Šmarda

oblastveno potrjena potovalna pisarna

Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana
v novi hiši „Kmetke posojilnice“, nasproti gostilne pri „Figovu“.

Ravnokar izšel

Kribarjev najnovejši

„Splošni naslovnik“

uradov, društev, tvrdk in zasebnikov deželnega in stolnega mesta Ljubljane ter vodine Kranjske.

Ta najnovejša vsem uradom, trgovcem in zasebnikom neobhodno potrebna knjiga obsega na 30 polah velike oblike nad 100.000 naslovov industrijcev, uradov, duhovščine, učiteljskega, obrtnikov itd. Ljubljane in je edina te vrste.
Cena 10 kron, po pošti 30 vin. več. — Naroča se v založni knjižarni Dragotina Kribarja v Ljubljani.

Gospodične

iz trgovine ali uradnice se sprejmejo na stanovanje in hrano.

Kje, — pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Gospodje in dame

lahko ob lahkem delu zaslužijo mnogo denarja.

Predstaviti se je od 9—12 in od 3—6 v Ljubljani, v Vegovih ulicah št. 6. prihično levo.

Kavarna „Leon“

V Ljubljani
na Starem trgu št. 30
vsak torek, sredo, četrtek
soboto in nedeljo
vso noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem
Leo in Fani Pogačnik.

Lepo stanovanje

s dvema sobama in pritlikinami se za maj poceni odda.

Ravnatelj se tudi odda lepa, svetla delavnica in lepo prostorno skladnico.

Več v upravništvu „Slov. Naroda“.

Pristni dobri

brinjevec

se dobi pri

L. ŠEBENIKU v Spod. Šiški.

Ribe.

Dobro poznati

karpji in ščuke

ižanske graščine bodo v bogati izbiri na pepelnico, kvaterni petek in na veliki petek na tukajšnjem ribjem trgu v vsaki množini na prodaj.

Dabilo

domačo plesno veselico

katera se vrši

v gostilni „pri Cenkarju“
Jutri na pustni torek

ves dan.

Švira po vsem svetu znana godba.

Vstopnina prost.

Priporočila se za obilen obisk

Fran Slatnar,

gostilničar.

472—3

Št. 4587.

Stanovanje

obatoječe iz 2 sob, kuhinje in pritlikine, se odda takoj ali za majev termin mirni stranki v Gradišču št. 12.

Kupčan

strojevodja

vešč kovačije, ključavničarstva, monterja, 28 let star, sedaj delujoč na parni žagi, želi službo premeniti.

Ponudbe na upra n. „Slov. Naroda“.

Zaradi selitve se prodaja

pohištvo

malo rabljeno in za celo sobo. Ogleda se lahko vsak dan od 12.—1/2. ure dop. in od 6.—7. ure popoldne in ob nedeljah dopol., na Opekarski cesti št. 10, I. nadstr.

Stanovanje

v pritlikju z 2 sobama, kabinetom, kuhinjo, kletjo, drvarnico in podstrešjem se odda za majev termin Pred igriščem št. 3 na levo.

Več se pozve pri gđ. Julijani Premk v Gradišču št. 2, II. nadstr.

Restavracija „pri Levu“

Marije Terezije cesta št. 16

jutri, pustni torek

zaključni

ples.

Začetek ob štirih popoldne.

Vstop prost.

Na obilno udeležbo vljudno vabi

Beti Kos,

restavratka.

Razglas.

V smislu § 7. postave o obdelovanju ljubljanskega Barja z dne 23. avgusta 1877 l. dež. zak. št. 14 naznanja se javno, da so imeniki volilnih upravičencev iz katastrskih občin Trnovsko in Karlovskega predmestja, Gradišče in Štepanje vasi za volitev dveh odborov in enega namestnika v glavni odbor za obdelovanje Barja sestavljeni in da se smejo od srede dne 13. t. m. skozi 14 dni v pisarni mestnega gospodarskega urada pregledovati in proti njim vlagati ugovori.

O pravočasno vloženih ugovorih bo razsojal podpisani mestni magistrat.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 5. februarja 1907.

Ose. kr. avstrijske

državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.

7:10 jutraj. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejevice, Praga.

7:17 jutraj. Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11:30 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.

1:05 popoldne. Osební vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4:00 popoldne. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Štajer, Linc, Budejevice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.

7:08 zvečer. Osební vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.

7:35 zvečer. Osební vlak v smeri: Trbiž.

10:23 ponoči. Osební vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Odhod v Ljubljano juž. žel.

7:09 jutraj. Osební vlak iz Trbiža.

8:44 jutraj. Osební vlak iz Novega mesta, Kočevja.

11:15 popoldne. Osební vlak iz Celovca c. kr. dr. žel., Trbiža, Celovca, Lince, Praga, Dunaja zahodni kolodvor.

2:32 popoldne. Osební vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.

4:30 popoldne. Osební vlak iz Seletala, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. dr. žel., Trsta c. kr. dr. žel.

8:35 zvečer. Osební vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja.

8:45 zvečer. Osební vlak iz Praga, Lince, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. dr. žel., Gorice c. kr. dr. žel.

11:34 ponoči. Osební vlak iz Pontabla, Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.

Odhod iz Ljubljane dr. kolodvor:

7:28 jutraj. Mešani vlak v Kamnik.

2:05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.

7:10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.

10:45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

Odhod v Ljubljano dr. kolodvor:

6:49 jutraj. Mešani vlak iz Kamnika.

10:59 popoldne. Mešani vlak iz Kamnika.

8:10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.

9:55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednjoevropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železníc v Trstu.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v SPLJETU.

Stritarjeve ulice št. 2.

Delniška glavica K 2.000.000.

Podružnica v CELOVCU.

Rezervni fond K 200.000.

12—17

priporočila k žrebanju dne 15. februarja 1907

Promese

na 3% ne zem.

kreditne srečke po K 5'50; glavni dobiček K 90'000. Rentni davek plača banka ama.

Vloge na knjižice in tekoči račun obrestuje od dne vloge do dne vzdiga po 4 1/2 %.